

Underbilag til bilag 3.

UDENRIGSMINISTERIET

Svar på følgende spørgsmål stillet af folketingsudvalget vedrørende lov om Danmarks erhvervsfond.

„Idet der henvises til (handels-)ministerens skrivelse af 12. november 1970, udbeder udvalget sig en tilkendegivelse af, at Danmark som sædvanligt princip gennemfører de henstillinger, som indeholdes i vedtagne FN-generalforsamlingsresolutioner, selv om Danmark har stemt imod eller undladt at stemme om resolutionen.“

Svar:

Det bør indledningsvis understreges, at FN-pagten ikke i relation til udøvelsen af FNs funktioner har givet generalforsamlingen magt til at træffe beslutninger, der er bindende for medlemsstaterne. Generalforsamlingens resolutioner har karakter af forslag (henstillinger), som de enkelte medlemslande ikke er forpligtet til at følge. Generalforsamlingens vedtagelser har således ikke samme forpligtende virkning for medlemsstaterne som beslutninger, der træffes af sikkerhedsrådet under udøvelsen af dets beføjelser med hensyn til opretholdelse af fred og sikkerhed. Det må i denne sammenhæng erindres, at generalforsamlingen ikke er kompetent til at beslutte sanktioners iværksættelse, men at sådanne beslutninger er forbeholdt sikkerhedsrådet.

Ud fra Danmarks positive indstilling til De Forenede Nationer har det derfor steds været betragtet som en vigtig opgave at virke for, at der ikke i generalforsamlingen vedtages resolutioner, som kan befrygtes ikke at ville blive efterlevet universelt og således medvirke til at undergrave FNs autoritet. Dette har i særdeleshed været aktuelt i tilfælde, hvor der i strid med kompetenceforholdet mellem de to organer er fremkommet forslag i generalforsamlingen, der opfordrer til gennemførelse af sanktioner.

Ved afstemningerne om sådanne forslag har det været afgørende for den danske stemmeafgivning, om de indeholdt bestemmelser, til hvis gennemførelse Danmark

ikke ville kunne medvirke, fordi de efter dansk opfattelse ikke var vedtaget i overensstemmelse med det angivne princip i FN-pagten.

Som anført i handelsministeriets skrivelse af 12. november 1970 afstod Danmark — ligesom de øvrige nordiske lande — på FN-generalforsamlingens apartheid-resolution af 21. november 1969, først og fremmest under henvisning til, at kun sikkerhedsrådet er kompetent til at træffe beslutning om anvendelse af tvangsmidler imod stater. I beretning til folketinget om De Forenede Nationers 24. generalforsamling er der side 81 ff. nærmere redegjort for nævnte resolution.

Dette standpunkt er en fortsættelse af den linje, som blev fastlagt allerede på FNs 17. generalforsamling i 1962, hvor der blev vedtaget en resolution, der opfordrede FNs medlemslande til at iværksætte en række tvangsforanstaltninger over for Den sydafrikanske Republik, herunder at afbryde de diplomatiske forbindelser, at spærre alle havne for skibe under sydafrikansk flag, at forbyde medlemmernes skibe at besejle sydafrikanske havne, at boycotte alle sydafrikanske varer samt at undlade at eksportere varer til Sydafrika og nægte alle sydafrikanske luftfartøjer landings- og passagerfaciliteter.

Danmark afstod på resolutionen, og det besluttedes, at Danmark ikke kunne medvirke til gennemførelse af generalforsamlingens opfordringer, da der ikke efter dansk opfattelse forelå en gyldig vedtagelse. De andre nordiske lande indtog det samme standpunkt.

Der er den 2. maj 1963 redegjort i folketinget for den daværende regerings syn på resolutionen af 1962 (sp. 5204 f.), ligesom der den 22. s. m. er givet folketinget en redegørelse vedrørende spørgsmålet om statsligt indgreb i samhandelen med Sydafrika (sp. 5961).